

மின்நிலா

அக்டோபர் 25 ,
2021

மின்நிலா :: ஆண்டு 2 ; இதழ் 23.

சிறுகதை : நெஞ்சில் பூத்த நித்திலம் -
துரை செல்வராஜு
: பக்கம் : 6

மின்நிலா 075

ஆசிரியர்கள் :

B SRIRAM
K G GOUTHAMAN
KAYJEE
K G Y RAMAN
K S

முந்தைய வார மின்நிலா சுட்டி [MN 074](#)

[மின்நிலா பொங்கல் மலர் சுட்டி](#)

[மின்நிலா தீபாவளி மலர் சுட்டி](#)

சென்ற வார [எங்கள் Blog](#) வலைப்பதிவு - பதிவுகளின் தொகுப்பு.

எங்கள் பிளாக் பதிவுகளை அன்றாடம் படிக்க <https://engalblog.blogspot.com> தளத்திற்கு செல்லுங்கள். நன்றி.

பொருளடக்கம்

சில்லி பனீர் - சியாமளா வெங்கட்ராமன் ரெஸிப்பி	2
சிறுகதை : நெஞ்சில் பூத்த நித்திலம் - துரை செல்வராஜு	6
கேள்வி பதில்கள்	17
வாத்தியார் பிள்ளை மக்கு .. ஸ்ரீராம்	33
சொல்லுமய்யா நல்ல சொல்லு சொன்னா போதும்ஸ்ரீராம்	91
இந்த வார நல்ல செய்திகள்	97
பேசும் படங்கள் :: Kayjees	101

சில்லி பன்னீர் - சியாமளா வெங்கட்ராமன் ரெஸிப்பி

சில்லி பன்னீர் என்றால் அனைவருக்கும் பிடித்த ஒன்று .

ரெ ஸ்ட்ராரென்ட் சென்றால் சிறுவர்கள் முதல் பெரியவர் வரை சில்லி பன்னீர் ஆர்டர் செய்வார்கள் . வீட்டில் ஏதாவது விசேஷம்பிறந்தநாள் பார்ட்டி மற்றும் நியூயர்ஸ் பார்ட்டி ஆகியவற்றிற்கு விருந்துகளில் முதலிடம் வகிப்பது சில்லி பன்னீர் தான் இதை செய்வதில் என் மருமகள் expert .அவளிடம் இதை கற்றுக்கொண்டேன் இங்கிலாந்தில் இது இல்லாமல் ஒரு பார்ட்டியும் இல்லை ..இதை சுலபமாக வீட்டில் செய்யும் முறையை கூறுகிறேன் . நீங்களும் செய்து விருந்தினர்களை அசத்துங்கள்.

தேவையான பொருட்கள்:

பன்னீர் ----- முன்னூறு கிராம்

cornflour -----இரண்டு டேபிள்
ஸ்பூன்

குடைமிளகாய் பச்சை,மஞ்சள் ,சிகப்பு -----தலா ஒன்று ஆக
மூன்று

பெரிய வெங்காயம் -----நான்கு

இஞ்சி -----இரண்டு அங்குல
நீளம்

பூண்டு -----பத்து பல்

பச்சைமிளகாய் -----இரண்டு

எண்ணெய் -----இரெண்டு டேபிள்
ஸ்பூன்

செய்முறை :

கார்பன் flour மாவை ஒரு டேபிள் ஸ்பூன் தண்ணீர் விட்டு
கரைத்து கொள்ளவும்.

மின்நிலா 075

பன்னீரை இரண்டு சென்டிமீட்டர் அளவு cube சதுரமாக நறுக்கவும்.

கால் ஸ்பூன் மிளகு பொடி போடவும்.

கார்ன் மாவு ,மிளகுப்பொடி சேர்த்து பன்னீர் துண்டுகளை பிசறி பத் து நிமிடம்

ஊற வைக்கவும்

பின் எண்ணெய்யில் வறுத்து எடுக்கவும்

இஞ்சி பூண்டு பச்சைமிளகாய் மூன்றையும் நன்றாக மசியஇடித்து எடுக்கவும்

வெங்காயம் குடைமிளகாய் இவைகளை ஒரு சென்டிமீட்டர் நீள அகலம்

உள்ள துண்டுகளாக நறுக்கவும்.

இஞ்சி ,பூண்டு மிளகாய் கலவையை எண்ணெய் விட்டு வதக்கவும்.

அத்துடன் கறிகாய் துண்டுகளை போட்டு முக்கால் வேக்காட்டில் வதக்கி எடுக்கவும்.

அதில் டொமட்டோ சாஸ் (tomatto sauce) , சில்லி சாஸ் (chilli sauce) ,சோயா சாஸ் (soya sauce) மூன்றும் தலா ஒரு டேபிள் ஸ்பூன்

மின்நிலா 075

ஊற்றி கலந்து பின் வறுத்த பன்னிரைசேர்த்து நன்றாக
கலந்து வைக்கவும்.

அத்துடன் கொத்தமல்லி தழையை தூவவும்.

அழகான நிறத்துடன் சில்லி பன்னீர் ரெடி

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

சிறுகதை : நெஞ்சில் பூத்த நித்திலம் - துரை செல்வராஜு

நாற்பத்து ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருநாள்..

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பசுபதீஸ்வரம் என்ற சிற்றூர்.. அவ்வூர்
அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியின் பதினொன்றாம் வகுப்பு...

முதல் பாடவேளை..

தமிழாசிரியர் பாலசுந்தரம் ஐயா அவர்கள் நாற்காலியில்
இருந்தபடியே அப்பர் பெருமானைப் பற்றி சொல்லிக்
கொண்டிருந்தார்கள்..

ஓய்வு பெறும் நாளை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஐயா
அவர்கள் வகுப்பறைக்குள் நுழைந்ததுமே மாணவ
மாணவிகளுள் - யாராவது ஒருவர் ஏதாவது ஒரு
திருக்குறளை மொழிய வேண்டும்..

அந்தத் திருக்குறளை அனைவரும் வழிமொழிந்த பின்
மாணவ மணிகளுக்கு வணக்கம் சொல்லியபடி அமர்வார்..

புத்தகத்தைப் புரட்டாமல் திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம்,
திவ்யப் பிரபந்தம், சிலப்பதிகாரம், நாலடியார் - என்று
அனைத்திலும் குற்றால அருவியாய் பொங்கிப் பெருகக்
கூடியவர்..

சீமை ஓடு வேயப்பெற்ற இரண்டு காரைக் கட்டிடங்களையும்
கூரைக் கொட்டகை ஒன்றையும் உடையதாகிய பள்ளியில் -
நவீன சிமெண்ட் கட்டிடம் ஒன்றே ஒன்று.. அந்த

ஒன்றில் மட்டுமே மின் வசதி.. தலைமை ஆசிரியர் அலுவலகம், நூலகம், வேதியியல் ஆய்வுக் கூடம், உயிரியல் மாதிரி காட்சிக் கூடம் - எல்லாமும் அந்தக் கட்டடத்தில்தான்... உயிரியல் காட்சிக் கூடத்திற்குள் நுழைவது என்றாலே பசங்களுக்கு வயிற்றைக் கலக்கும்...

ஆறடி நீளத்துக்கு நல்ல பாம்பு ஒன்று.. இத்தனைக்கும் பச்சைப் பசேல் எனப் பளபளக்கும் வயற்காட்டுக்கு நடுவிருக்கும் கிராமம்தான் பசுபதீஸ்வரம்..

தினசரி ஏதாவதொரு பாம்பு வந்து வாசற் புறத்தில் தலையைக் காட்டி விட்டுப் போகும்..

சின்னப் பசங்கள் கூட சர்வ சாதாரணமாக பாம்பைப் பிடித்து சுழற்றி எறிவார்கள்..

இருந்தாலும், பக்குவம் செய்யப்பட்ட அந்த பாம்பின் திறந்த வாயும் தோற்றமும் அப்படி...

அடுத்து - கண்ணாடிப் பேழைக்குள் ஏதோ ஒரு திரவத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் ஆறு மாத சிசு.... அந்தப் பேழை மட்டும் துணியால் மூடப்பட்டிருக்கும் என்றாலும் அக் குழந்தையின் ஆவி அந்த அறைக்குள் சுற்றுவதாகவும் நள்ளிரவில் பால் கேட்டு அழுவதாகவும் ஒரு புரளி..

மூன்றாவதாக கண்ணாடிக் கூண்டுக்குள் தொங்கும் எலும்புக்கூடு.. அதை எடுத்து மேஜையில் கிடத்தி - அறிவியல் வகுப்பில் உடற்கூறியல் பாடம் நடத்துவார் திரு. KK சார்..

இப்படியான பள்ளிச் சூழலில் பதினொன்றாம் வகுப்பு..

விறுவிறுப்பாக பாடம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது...

" போருக்குச் சென்ற கலிப்பகையார் எதிர்பாராத விதமாக.. "

" ஐயா.. வணக்கம்.. ங்க... " குறுக்கிடல் கேட்டுத் திரும்பினார் ஐயா...

வகுப்பறை வாசலில் அலுவலகப் பணியாளர்...

" என்ன சாரங்கன்?.. "

" புதுசா ஒரு பையன்... இப்போ சேர்ந்திருக்கிறான்... " - சொல்லிக் கொண்டே கட்டணம் செலுத்தப்பட்ட ரசீதை நீட்டினார்..

" தம்பி... இங்கே வா.. இதுதான் உன்னோட வகுப்பு.. " - சொல்லி விட்டு நகர்ந்தார்..

புதியவன் ஏதோ பிள்ளைப் பூச்சி மாதிரி இருப்பான் என்று பார்த்தால் - உருண்டு திரண்ட தோள்களும் முன்கைகளும் வாட்டசாட்டமாக - தும்பைப் பூ போல வெள்ளைச் சட்டையும் நாலு முழ வேஷ்டியும் அணிந்திருந்த அவன் கதவுக்குப் பக்கமிருந்து, " வணக்கம் ஐயா!.. " - என்றபடி வந்து நின்றான்...

மேலுதட்டின் மேல் கரிக் கோடாக மெல்லிய மீசை..

மேழி பிடித்து உழைத்ததால் உரம் ஏறிய கைகள்..

கதிர்க் கட்டுடன் வரப்பில் ஓடி களத்தில் போட்டு அடித்துப் புரட்டி நெல் அளந்ததால் வைரம் பாய்ந்திருந்த தோள்களும் மார்பும்..

ஆனாலும், வயல்வெளியில் வேலை செய்பவர் எல்லாருக்கும் இப்படியான உடல் வாகு அமையாது..

" யார்றா இவன்?.. காத்தவராயன் மாதிரி!.. " - பசங்கள் முணுமுணுத்துக் கொண்டார்கள்...

அவனுக்கு வயது பத்தொன்பது நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை...

" உள்ளே வாப்பா!... " - என்று அவனை வரவேற்ற ஐயா,

" வகுப்பெல்லாம் ஆரம்பிச்சு இருபது நாளாச்சு... இப்போ வந்திருக்கே!... எந்த ஊர் உனக்கு?.. " - வினவினார்..

" சோழபுரம்.. "

" சோழபுரமா!... அங்கே இருந்தா வருகிறாய்?.. "

இங்கிருந்து பத்து மைல் தொலைவில் அந்த ஊர்..

அதனால் ஆச்சர்யம் ஐயாவுக்கு..

" இல்லீங்க ஐயா.. இங்கே சித்தப்பா வீட்டில் தங்கி இருக்கிறேன்... "

" ம்... உம் பேரு?... "

" ராஜேந்திரன்.. ஐயா!.. "

" கங்கை கொண்ட சோழனைப் போல் சிறப்புற்று வாழ்க.. திருக்குறள் தெரியுமா?.. "

" தெரியும் ஐயா!.. "

" குறள் ஒன்றைச் சொல்லி விட்டு அந்த மூன்றாவது பலகையில் உட்கார்!.. " - என்றார்...

கணீரென்ற குரலில் குறள் ஒன்றைச் சொன்ன ராஜேந்திரன் அதன் பொருளையும் கூறினான்..

ஐயாவுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி..

மூன்று நான்கு நாட்கள் கழிந்தன...

ஐயா வகுப்பினுள் நுழைந்ததுமே அன்று புதிதாய் சேர்ந்திருந்த மாணவியைக் கண்டார்.. அவளது குறள் முழக்கத்தைக் கேட்டார்...

"தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்!..."

மகிழ்ச்சியுற்ற ஐயா - அந்த மாணவியின் பெயரை விசாரிக்க - " பொற்கொடி!.. " - என்றாள் புன்னகையுடன்..

திருத்தமான முகத்தில் மெல்லியதாக மஞ்சள் பூச்சு... தீச்சுடர் போல செஞ்சாந்துத் திலகம்.. கழுத்தில் இரட்டையாய் பொற்சங்கிலிகள்.. கைகளில் ஒற்றை ஒற்றையாய் வளையல்களும் விரல்களில் மருதாணிச் சிவப்பும்...

" பெண்கள் தான் குடும்பத்தின் கண்கள்.. நல்லாப் படிக்கணும்!.. " - என்றார் ஐயா..

" சரிங்க ஐயா!.. "

சில நாட்கள் சென்றன..

அன்று மத்தியானம்... இடைவேளை மணி அடித்த சில நிமிடங்களுக்கெல்லாம் சாரங்கன் ஓடி வந்து ஓய்வு அறையில் இருந்த ஐயா அவர்களிடம் குனிந்தபடி முணுமுணுத்தான்...

" இது ஏதடா வம்பு.. " - என்றபடி வெளியே வந்து பள்ளிக் கட்டிடத்தின் பக்க வாட்டில் இருந்த புங்க மரத்தை நெருங்கினார்...

பின்னாலேயே சாரங்கனும்...

புங்கையின் நிழலில் விரிக்கப் பட்டிருந்த ஜமக்காளத்தில் ராஜேந்திரனும் பொற்கொடியும் எதிர் எதிராக அமர்ந்து புன்னகைப் பூக்களாக சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்...

" இதுங்கல்லாம் உருப்படறதுக்கா.. ஸ்கூலு வெளங்கின மாதிரி தான்... " சாரங்கன் கடுகடுத்தான்..

" நீ சும்மா இரு... கொஞ்ச நேரம்!.. " - அதட்டியபடி மேற்கொண்டு பேசுவதற்குள் - எதிர்த் திசையில் இருந்து நடுத்தர வயதுடைய பெண்மணி கையில் கூஜாவுடன் வந்து கொண்டிருந்தார்..

பள்ளிக்கூடத்தின் பக்கமிருந்து இவர்கள் பார்ப்பதைக் கவனித்து விட்ட அந்தப் பெண்மணி கைகளைக் கூப்பினார்...

இதைக் கண்ட ராஜேந்திரனும் பொற்கொடியும் இந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்க - பாலசுந்தரம் ஐயா அவர்கள் நிற்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டு எழுந்தனர்...

உடம்பு நடுங்கியது இருவருக்கும்...

" எங்க புள்ளைங்க தாங்க!.. "

" எங்க புள்ளைங்க... ன்னா?.. "

சாரங்கன் கேள்விக் கணையை வீசினான்...

" இவன் எம் மகன்... இந்தப் பொண்ணு மருமக... "திடுக்கிட்டார் பாலசுந்தரம் ஐயா...

" எம் மாமியார் எம்பது வயசுல பேரன் கல்யாணத்தைப் பார்க்கணும்... ன்னு மூச்சு இழுத்துக்கிட்டு கிடக்கறப்போ வேற வழியில்லாம ஸ்கூல் படிச்சுக்கிட்டு இருந்த எங்க அண்ண மகளப் புடிச்ச கட்டி வைச்சோம்... கல்யாணம் ஆன நாலாம் நாளு மாமியார் எழுந்திருச்சி உட்கார்ந்துட்டாங்க... இதென்னடா கெரகம்... புள்ளங்க படிப்பு கெட்டுப் போகுமே... ன்னு - இங்க இருக்குற கொழுந்தனார் ஊட்ல தங்கி படிக்கிறதுக்காக ராசேந்திரன அனுப்பி வைச்சோம்... ஆனா.. "மெல்லிய குரலில் சொல்லிக் கொண்டிருந்த அந்த அம்மா நிறுத்தினார்கள்..

பாலசுந்தரம் ஐயா அவர்கள் இன்னும் வியப்பிலிருந்து மீளவில்லை...

" அன்னைக்கு சாயங்காலமே மருமகளுக்கு காய்ச்சல் வந்துடுச்சு.. ராத்திரியெல்லாம் ஒரே அனத்தல்.. புள்ளைக்கு ஏதாவது கோளாறு ஆய்டுமோ... ன்னு எல்லாருக்கும் பயமா போச்சு.. "

" சரி.. நடக்கிறது நடக்கட்டும்... படிக்கிற படிப்பு வீணா போய்டக்கூடாது... ன்னு இந்தப் புள்ளையையும் இங்கே கொண்டாந்து சேத்துருக்கோம்... கேணித் தண்ணிய வெள்ளம் கொண்டு போயிடாது.. ஆக்கப் பொறுத்த நீங்க ஆறப் பொறுக்கணும்.. இப்போதைக்கு படிப்பு தான் முக்கியம்.. ன்னு பசங்க கிட்டே சொல்லி வச்சிருக்கோம்... எங்க ஊட்டுக்காரர் நாலெழுத்து எழுதுவாருங்க.. எனக்கு பால் வித்த கணக்கு.. முட்டை வித்த கணக்கு... ன்னு செவுத்துல கறிக்கோடு போடத்தான் தெரியும்... அது அந்தக் காலம்.. இப்போ அப்படி இல்லீங்களே.. "

" ஒம்பதாங் கிளாஸ் படிக்கிறப்போ எம்மவனுக்கு மகமாயி வந்து
இறங்கி மேலெல்லாம்
ஆங்காரமா வெளையாடிட்டா.. தஞ்சாவூருக்குப் போயி
அவளோட கோயில்..லயே படுத்துட்டோம்.. நாப்பத்தைஞ்சு
நாள்... மகமாயி மடிப்பிச்சை கொடுத்தா.. பையனும்
பொழச்சுக்கிட்டான்.. இருந்தாலும் ஆறு மாசத்துக்கு
வெயிலைப் பாக்கப் படாது.. ன்னு சொல்லிட்டாங்க.. அப்படி
இப்படி.. ன்னு ஒன்றை வருசத்துக்கு மேல படிப்பு கை நழுவிப்
போச்சு.. ராசேந்திரனும் படிக்கிறதுக்கு ஆசையா இருந்தான்..
சரி ன்னு ஸ்கூல்ல சேத்து விட்டோம்.. மறுபடியும் ஒம்பதாங்
கிளாஸ்ல இருந்து படிச்ச இன்னைக்கு எஸ்ஸெல்சி
வந்துருக்கான்.. "

" எங்கள் மாதிரியே எங்க பசங்களும் ஆயிடக் கூடாதுங்க..
இவங்களுக்காகத் தான் காட்லயும் மேட்லயும் கஷ்டப்
படுறோம்... திடீர் கலியாணத்தால சின்னஞ் சிறுசங்களோட
படிப்பு கெட்டுப் போய்டக்கூடாது.. ன்னு தான் ஒரே ஸ்கூலா
சேர்த்துருக்கோம்... இது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் கூடப்

படிக்கிற புள்ளைங்களோட நிதானம் குறைஞ்சிடுற மாதிரி நீங்க நடந்துக்கக் கூடாது... ன்னும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் யாரோ எவரோ.. ங்கிற மாதிரி இருந்துக்கணும்... ன்னும் சொல்லி வெச்சிருக்கோம்... மத்தவங்க கண்ணுக்குத் தெரியப்படாது.. ன்னு தான் மாங்கலியத்தை சங்கிலில கோத்து உள் மடிப்பா போட்டிருக்கோம்.. " பெருமூச்சுடன் நிறுத்தினார்கள் அந்த அம்மா...

' என்னென்ன சிந்தனைகள்... எப்படி எல்லாம் மனிதர்கள்.. ' - ஐயா அவர்களின் வியப்பு அடங்க வில்லை..

" மனையில் இருந்து மஞ்சக் கயிறு கட்டி நெத்தியில பொட்டு வச்சதோட சரி... அக்னி சுத்தி அம்மி மிதிச்ச ஆகாயத்துல அருந்ததி பார்த்ததோட சரி.. இன்னும் குத்து விளக்கேத்தி குடித்தனம் வைக்கலை.. புள்ளைங்க ரெண்டும் ஒருத்தர் முகத்தை ஒருத்தர் இன்னமும் பார்த்துக்கலை.. சின்னஞ் சிறுசுகளை பிரிச்ச வெச்சிருக்கோம்... இருக்குற பாவம் போதாது.. ன்னு இது வேற!... எங்க போயி இதத் தீர்க்கிறது.. ன்னு தெரியலை... " அந்தத் தாயின் கண்களில் கண்ணீர்...

" அம்மா.. எப்பேர்ப்பட்ட புண்ணியம் இது.. குல விளக்கு.. ன்னு பெண் பிள்ளைகளுக்கு பேரும் பெருமையும்.. அப்பேர்ப்பட்ட குல விளக்கு கையில் படிப்பு.. ங்கற ஒளி விளக்கைக் கொடுத்திருக்கீங்க... பாவம் ஏதம்மா உங்களுக்கு?.. புண்ணியம் தான் கோடி!.. " மனம் நெகிழ்ந்து பேசினார் பாலசுந்தரம் ஐயா...

இதற்குள் ஆங்காங்கே அலைந்து கொண்டிருந்த மாணவர்கள் இவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்..

" மனசு தாங்காம சோறு எடுத்துக்கிட்டு வந்து
பரிமாறிட்டேன்... தப்பு தாங்க...
மன்னிச்சுடுங்க.. ஒருத்தருக்கும் தெரியாத மாதிரி
நடந்துக்கணும்... ன்னு சொல்லி இருந்தது தடுமாறிப் போச்சு..
நீங்க பெரியவங்க.. மக்களப் பெத்த மகராசனா இருந்து
மன்னிக்கணும்.. புள்ளைங்களை ஆதரிக்கணும்..
ஆசீர்வதிக்கணும்... வாத்தியார் ஐயாவைக் கும்பிட்டுகோங்க
புள்ளைங்களா!.. " - என்றபடி கைகூப்பிய தாயின் கண்களில்
நீர்..

தாயின் சொல்லைக் கேட்டு - தாள் வணங்கிப் பணிந்த அந்த
இளம் பிஞ்சுகளை வாஞ்சையுடன் தொட்டு வாழ்த்திய
ஐயாவின் கண்களிலும் நீர்...

நீரில் பூக்கும் தாமரையாய் ஐயா அவர்களது நெஞ்சகத்தில்
இருந்து நித்திலம் ஒன்று பிறந்தது..

ஐயா அவர்களது திருவாக்கில் வாக்கு ஒன்று மலர்ந்தது..

" தங்கம் என்ற மனம் செழிக்க
திங்கள் என்ற குணம் கொழிக்க
செங்கை கொண்ட நம்பியை
அங்கை கொண்ட நங்கையை
கங்கை வென்ற தமிழ் காக்க..
கங்கை கொண்ட சிவம் காக்க!.. "
கூடி நின்ற மாணவர்கள் உற்சாகத்துடன் ஆரவாரித்தார்கள்..

எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி

மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல

கேள்வி பதில்கள்

நெல்லைத்தமிழன் :

1. எனக்குத் தெரிந்து, இரண்டு ஜெயித்தவர்களிடையே நடக்கும் திருமணம் அவர்களின் புகழை மங்கச் செய்கிறது அல்லது பிரிவு, கசப்புணர்வை வளர்க்கிறது. அதற்கு என்ன காரணமாக இருக்கும்? (உதாரணம் இன்ஃபோசிஸ் நாராயணமூர்த்தி, அமிதாப் போன்றோரின் குழந்தைகள், கோஹ்லி-அனுஷ்கா... என்று பெரிய லிஸ்ட்)

\$ மிகப் புகழ் பெற்றவர்களின் குழந்தைகள் திறமையோ அல்லது புகழுக்கு அருகதை அற்றவர்களாகவோ வளர்வது இயல்பே.

சாதாரண குடும்பத்திலிருந்து காமராஜ், கலாம், கோபாலனோ புகழ் பெற்றதை கண்டிருக்கிறோம்.

ஓரளவு சரியாக இருக்கும். முற்றிலும் அல்ல என்று சொல்லலாம். ஈகோ என்றறியப்படும் மனப்பாங்கு வசதி ஏராளமாக உள்ள வீட்டுக் குழந்தைகளுக்கு கிட்டத்தட்ட இயல்பாக வந்து விடும். கல்யாணம் என்பது ஆற்றல் மிக்க துணை கணவனானாலும் மனைவி ஆனாலும் வீட்டுக்கொடுத்து அடுத்தவர் அட்ஜஸ்ட் செய்து கொண்டு போனால் வெற்றி பெறும். அதற்கு அந்த கேப்டன் ஓரளவு புரிதலுடன் இருப்பது அவசியம். "நீ என்ன பெரிய பிஸ்தாவா ? உங்க அப்பா பெருமைய அளவோட வச்சுக்க" எனும் சந்தர்ப்பம் வர இடம் தரலாகாது. இது செயலளவில் கடினம்.

இதெல்லாம் வெறும் ஊகம்தான். உண்மை நிலை மாறுபாடாகவும் இருக்கலாம்.

2. ஒரு கணவன், தன் மனைவிக்குச் செய்யும் மிகப் பெரிய உதவி என்ன?

\$ காலத்தில் செய்யும் எவ்வுதவியும்.

மனைவியின் பெருமைகளை மங்கச் செய்யாமல் இருப்பது. குறைகளை வெளியில் தெரியாமல் காப்பது. குறைந்த பட்சம் குடும்ப அளவிலாவது மனைவியின் நற்பெயருக்கு ஊறு வராமல் காப்பது. அவளது அன்றாடப் பணிகளில் குறைந்த அளவாவது உதவி செய்வது.

=====

எங்கள் கேள்விகள் :

1) நீங்கள் கொண்டாடும் எல்லா பண்டிகைகளையும் - அவற்றுக்கான முறைப்படி சற்றும் மாறாமல், முன்னோர்கள் சொன்ன வழியிலேயே கொண்டாடுவீர்களா? அல்லது, சௌகரியத்திற்கேற்ப / வசதிக்கேற்றபடி மாற்றங்களோடு கொண்டாடுவீர்களா?

2) வீட்டு உபயோகப் பொருட்களில், குழந்தைகளுக்கு நன்மை விளைவிப்பது எது? தீமை விளைவிப்பது எது?

3) சப்பாத்தி / பூரி - (அப்பளமிடும்) உருளை : stainless ஸ்டீல் / மரம் / பிளாஸ்டிக் / வேறு உலோகங்கள் - உங்கள் சாய்ஸ் என்ன?

மின்நிலா 075

4) " சாரி - இதிலெல்லாம் நான் ரிஸ்க் எடுக்கமாட்டேன் " இது உங்கள் பதிலாக அமையவேண்டும் என்றால், கேள்வி எதுவாக இருக்கும்?

5) மேற்கண்ட கேள்விகளில் உங்களை அதிகம் யோசிக்கவைத்த கேள்வி எது?

=====

படம் பார்த்துக் கருத்துரையுங்கள் :

1)

2)

3)

எங்கள் கேள்விகளுக்கு வாசகர்கள் அளித்த பதில்களும், படங்கள் பார்த்து எழுதப்பட்ட கருத்துகளும் :

22

மின்நிலா 075

வீட்டு உபயோகப் பொருட்களில், குழந்தைகளுக்கு நன்மை விளைவிப்பது எது? தீமை விளைவிப்பது எது?//////

இந்தக் கேள்விதான் என்னை யோசிக்க வைத்தது.

முதல் படம்,
அம்மா , எனக்கு ஐஸ்க்ரீம் வேண்டும்:)

இரண்டாவது படம்,
மேரி ஹாட் டீ லிட்டில் லாம்ப்ஸ்:)

மூன்றாவது படம்,
என்னை விடுங்க. நானும் அவனோட தூங்கறேன்.

[Geetha Sambasivam](#) :

கூடியவரை வீட்டில் கடைப்பிடிக்கும் வழிமுறைகளை/பாரம்பரியத்தை மாற்றுவதில்லை. ஆனால் இது என்னோடு முடிந்து போகலாம். பெண்/பிள்ளை எல்லாம் எங்கெங்கோ இருப்பதால் அவர்களைப் பொறுத்தவரை அந்த அந்தப் பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுவதே பெரிய விஷயம்! :) நாங்களும் வற்புறுத்துவது இல்லை.

வீட்டு உபயோகப் பொருட்களில் குழந்தைக்கு நன்மை விளைவிப்பது ஹார்லிக்ஸ் மிக்சர். அதில் குழந்தையின் பால் பவுடரைப் போட்டு வெந்நீரை விட்டு நன்கு அடித்தால் கட்டிகள் இல்லாமல் கரையும். ஆனால் இப்போதெல்லாம் அம்பேரிக்காவில் இருப்பது போல் திரவ வடிவிலேயே

மின்நிலா 075

பாதுகாக்கப்பட்ட/கெட்டுப் போகாதக் குழந்தை உணவு வந்திருக்கிறது. மற்றபடி குழந்தையின் பாட்டில்களைச்சுத்தம் செய்யப் பயன்படும் பாத்திரங்கள் எல்லாம் குழந்தைகளுக்கு நன்மை தரும் பாத்திரங்களே! மற்ற கத்தி, கபடா, போன்ற சாமான்களால் குழந்தைக்குத் தீங்கே விளையும்.

எவர்சில்வரில் அப்பளக்குழவி இருக்கு என்றாலும் என்னிடம் இருப்பது மரக்குழவியே/ பலகை எல்லாம் வைச்சுக்கலை. கல்யாணம் ஆன புதுசில் கடப்பைக்கல்லில் மாவை உருட்டிச் சப்பாத்தி இடுவேன். பின்னாட்களில் ராஜஸ்தானில் வெறும் 5 ரூபாய்க்கு அப்போ வாங்கிய சலவைக்கல் தான். இன்னமும் வைச்சிருக்கேன். அநேகமாகத் தெரிந்தவர்களுக்கெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கோம்.

ஹாஹாஹா, குட்டிக்குரங்கு அம்மாவுடன் இப்படி விளையாடுவதை நிறையப் பார்த்திருக்கேன். ரேவதி சொன்னது தான். மேரி ஹாட் ய லிட்டில் லாம்ப், லிட்டில் லாம்ப்

குழந்தை தூங்கறச்சே இது வந்து எழுப்பறதே!

[Jayakumar Chandrasekaran:](#)

1) பண்டிகைகள் கொண்டாடுவது அவர் அவர் வசதியை பொறுத்தது. முறை என்பதோ, விதிகள் என்பதோ வரையறுக்கப் படவில்லை. அது தானாக நிகழ்ந்தது. ஆகவே பண்டிகைகளை எப்படி வேண்டுமானாலும் கொண்டாடுவோம். கொண்டாடாமல் இருக்கவும் செய்வோம்.

2) உபயோகப் பொருட்கள் என்றபோதே உபயோகம் அற்றவை இல்லை என்று அர்த்தம் ஆகிறது. தீமை நன்மை என்பது பயன்படுத்தும் விதத்தில்தான். குழைந்தைகள் கையாள்த்

தெரியாத பொருட்களை அவர்கள் கைக்கு எட்டாதவாறு வைக்கலாம்.

3) மரம்தான். அளவான அழுத்தம். எடை குறைவு, மனைவியின் ஆயுதம். தற்போது இருவர் மட்டும் தான் என்பதால் ready to cook சப்பாத்தி தான்.

4) " சாரி - இதிலெல்லாம் நான் ரிஸ்க் எடுக்கமாட்டேன் " இது உங்கள் பதிலாக அமையவேண்டும் என்றால், கேள்வி எதுவாக இருக்கும்?

பங்குச் சந்தைதான். சுட்டுக் கொண்ட அனுபவம் உண்டு.

5) மேற்கண்ட கேள்விகளில் உங்களை அதிகம் யோசிக்கவைத்த கேள்வி எது?

சந்தேகம் இல்லாமல் 4 தான்.

கீதா ரெங்கன் :

1) நீங்கள் கொண்டாடும் எல்லா பண்டிகைகளையும் - அவற்றுக்கான முறைப்படி சற்றும் மாறாமல், முன்னோர்கள் சொன்ன வழியிலேயே கொண்டாடுவீர்களா? அல்லது,

சௌகரியத்திற்கேற்ப / வசதிக்கேற்றபடி மாற்றங்களோடு
கொண்டாடுவீர்களா?//

இல்லை அப்படியே என்பது இப்போது காலம் மாறி வரும் நிலையில் கடினம் எனவே கூடியவரை விட்டுத் தராமல் கொண்டாடுவதுதான். ஆனால் எல்லாமே நம் மனதில் தான் இருக்கிறது. அப்படியே கொண்டாடுவதற்கான வசதிகள் சூழல்கள் எல்லோருக்கும் வாய்ப்பதில்லை.

ஏனென்றால் சில கட்டுப்பாடுகளை வைத்துக் கொண்டால் ஒரு வேளை அதைக்கடைப்பிக்காமல் போனால் மனம் ஓ அதனால் பாவம் வந்துவிடுமோ தவறோ என்று நினைத்து அது மன உளைச்சலுக்கும் தள்ளும். இறைவனிடம் ஆத்மார்த்தமான அன்பு கொண்டு கொண்டாடினால் நல்லது என்று என் தனிப்பட்டக் கருத்து. பிரார்த்தனை என்பதுதான் மிக மிக முக்கியம்.

2) வீட்டு உபயோகப் பொருட்களில், குழந்தைகளுக்கு நன்மை விளைவிப்பது எது? தீமை விளைவிப்பது எது?

உயபோகப்பொருட்கள் என்றால் எல்லாமே குழந்தைகளுக்கு ரிஸ்க்தான். கவனமாகக் கையாள வேண்டும் என்பதால். குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் நிறைய இருந்தாலும் ஸ்க்ரு பின் எலக்ட்ரிக் சாதனங்கள், ஷாம்பூ, மருந்து, சோப்பு போன்ற பொருட்கள் அவர்கள் கைக்கு எட்டாமல் இருப்பது நல்லது. அது போல ஸ்விட்ச் ப்ளக் பாயிண்ட்கள் கீழே அவர்கள் எட்டும்படி இருக்கக் கூடாது. கூடியவரை அடுக்களையில் அவர்களை அனுமதிக்காமல் இருப்பது அல்லது பெரியவர்கள் கண்காணிப்பில் இருக்க

வேண்டும்.

கண்டிப்பாக மொபைல், வீடியோ கேம்ஸ் அவர்களுக்குப் பழக்கக் கூடாது புரிந்துகொள்ளும் விவரம் வரும் வரையில்

3) சப்பாத்தி / பூரி - (அப்பளமிடும்) உருளை : stainless ஸ்டீல் / மரம் / பிளாஸ்டிக் / வேறு உலோகங்கள் - உங்கள் சாய்ஸ் என்ன? // : மரம்.

4. பண விஷயங்களில். ஆனால் :பினான்ஸ் மினிஸ்ட்ரி என் கீழ் இல்லையே!!!!!!!

Bhanumathy Venkateswaran:

1) நவராத்திரிக்கு கொலு வைக்கிறேன் , சுண்டல் செய்கிறேன். சரஸ்வதி பூஜையன்று என் புகுந்த வீட்டின் வழக்கத்தின்படி புத்தகங்களை பாட்டில் சுற்றி வைத்துதான் பூஜை செய்வேன். தீபாவளிக்கு எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்து புதுசு உடுத்திக் கொள்கிறோம், பட்சணங்கள் அம்மா செய்தது போல் நிறைய வெரைட்டி கிடையாது. கோகுலாஷ்டமி அன்று பூஜை முடியும் வரை எதுவும் சாப்பிடாமல் இருந்த காலம் போய் இப்போது காலையில் உப்பில்லாமல் சாப்பிடுகிறேன், கார்த்திகை அன்று மாலை விளக்கேற்றும் வரை சாப்பிட மாட்டேன். வெளிநாட்டில் இருந்த வரை காலையிலேயே பொங்கல் வைத்து விடுவேன். இங்கு வந்த பிறகு தை மாதம் பிறக்கும் பொழுதுதான் பொங்கல் வைக்கிறேன். வருடப் பிறப்புக்கு வேப்பம்பூ மாங்காய் பச்சடி கண்டிப்பாக உண்டு. கனி வைப்பேன். பிள்ளையார் சதுர்த்திக்கு கொழுக்கட்டையும், ஆவணி அவிட்டதிற்கு போளி வடையும் கண்டிப்பாக உண்டு.

மின்னிலா 075

இருந்தாலும், பெரியவர்கள் செய்த முறைப்படி செய்கிறோமா/ என்று அவ்வப்பொழுது சந்தேகம் வரும். ஆசாரம் கொஞ்சம் குறைவுதான். என்னால் முடிந்த வரை மரபுச் சங்கிலி அறுந்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன்.

குழந்தைகளை பொறுத்த வரை எல்லா வீட்டு உபயோகப் பொருளையும் சற்று கவனமாகத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். தலைகாணி, மெத்தை அதிகம் பயன்படும். ஷார்ப்பான பொருள்கள், மின் உபகரணங்கள், செல்போன் போன்றவை ஆபத்தானவை.

மரத்தால் ஆன குழவிதான் என் சாய்ஸ்! மஸ்கட்டில் ஒரு மர குழவிகிடைக்கும். அது நடுவில் இருக்கும் பாகம் உருளும், எனவே நாம் தேய்க்க வேண்டாம். மாவின் மீது வைத்து இரண்டு பக்கங்களையும் அசைத்தால், நடு பாகம் உருண்டு, சப்பாத்தியை பரத்தி விடும்.

நான்காவது கேள்வி.

வீட்டில் யாருக்கோ உடல் நலம் குன்றியிருக்கும் பொழுது, புதிய மருத்துவ முறைகளை யாரவது சிபாரிசு செய்யும் பொழுது..சாரி ரிஸ்க் எடுக்கத் தயாரில்லை என்பேன்.

முதல் படம்: "டேய்! வாலாட்டாத, உதை படுவ.."
இரண்டாவது படம்: என் பின்னாலேயே வாங்க, நமக்குத் தேவையானது அங்க இருக்கு.."
மூன்றாவது படம்: "எங்கேயோ பால் வாசனை அடிக்குதே.."

Kamala Hariharan:

1.பண்டிகைகளை இதுவரை கற்றுத்தந்த பெரியவர்களின்
ஆலோசனைகளின்படிதான் கொண்டாடி
வருகிறேன்.குழந்தைகளையும் அப்படியே வளர்த்தாகி
விட்டது. இப்போது சில காலமாக இளைய தலைமுறைகளின்
சில சந்தர்பங்களுக்கு அவர்களையாவது
கட்டுப்படுத்தாமலும் இருக்க கற்றுக் கொள்கிறேன்.
சமயத்தில் நாம் நாணலாக வளைவது யாருக்கும் சிரமம்
தராமல் இருக்குமில்லையா?

2.சப்பாத்தி இடுவதற்கு மரக்குழவிதான் சிறந்தது.

3.குழந்தைகளுக்கு நன்மை தரும் பாத்திரங்களை
அவர்களுக்கு மட்டுமே உபயோகிக்க வேண்டும்.

4.வெளியில் எங்கும் தனியாகச் செல்வது அம்மா வீட்டில்
இருக்கும் போதிலிருந்தே பழக்கமாகவில்லை. இப்போதும்
ரிஸ்க் எடுக்க முடியாமல் காலம் கடக்கிறது.

5.நாலாவது கேள்விதான் இன்னமும் யோசிக்க வைக்கிறது
"ஒருநாள் தனியாகத்தானே செல்ல வேண்டும். என்ன பயம்
உனக்கு..?" என அது கேள்வியை எப்போதுமே தொடுத்து
யோசிக்க வைக்கிறது.

குழந்தைகளின் படங்கள் அழகு.

1.குட்டிக்குரங்கு சேட்டையில் படு கில்லாடி போலிருக்கிறது.

மின்நிலா 075

2.ஆட்டுக்குட்டிகள் குழந்தையை தங்களது வழிகாட்டியாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டன.

3.நான் தூங்கும் போது நீயும் தூங்க கூடாதா? இப்போது என்னுடன் விளையாட யார் இருக்கிறார்கள்? சரி நீ தூக்கம் கலைந்து கண் விழித்து வரும் வரை நான் கண் கொட்டாமல் காத்திருக்கிறேன் என்கிறது பூனையார்.

கோமதி அரசு:

திருமணம் ஆகி விட்டால் பெண்கள் புகுந்த வீட்டு வழக்கபடிதான் பண்டிகை விழாக்களை கொண்டாட வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அது போல்தான் எங்கள் வீட்டில் கொண்டாடி வந்து இருக்கிறோம்.

குழந்தைகளுக்கு வளரும் வரை அவர்களை கவனித்து கொண்டு தான் இருக்க வேண்டும். எங்கள் பக்கம் குத்துவிளக்கு இருக்கும் மாடத்திற்கு கதவு போட்டு இருப்பார்கள். விளக்கு கனமாக வெண்கலத்தில் இருக்கும் குழந்தை தவழும் போது அதை பிடித்து கொண்டு நின்றால் குழந்தைக்கு ஆபத்து.

தவழும் குழந்தை எல்லா வற்றையும் வாயில் வைக்கும், இழுத்து போடும். தரையில் எந்த பொருளும் இல்லாமல் தவழும் வதை பார்த்து கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு பருவத்திலும் கவனிப்பு அவசியம் ஆகிறது. நல்லது , கெட்டது தெரியும் வரை.

மாமியார் ஆக்ராவிலிருந்து வாங்கி வந்த வெள்ளை

மின்நிலா 075

சலவைகல் சப்பத்திக்கல், குழவி மரக்குழவி இரண்டும் இன்னும் வைத்து இருக்கிறேன். ஐந்து மருமகளுக்கும் அத்தை அவர்கள் வாங்கி தந்தார்கள். (கூடுதல் தகவல் அத்தை ஆக்ரா போன போது முன்று மகனுக்கு தான் திருமணம் ஆகி இருந்தது.)

"ரிஸ்க் எடுப்பது எல்லாம் ரஸ்க் சாப்பிடுவது போல்" என்று வடிவேலு சொல்வது போல முடியுமா நம்மால்?

முதல் கேள்விதான் யோசிக்க வைக்கிறது. இப்போது பண்டிகை, விழாக்கள் எல்லாம் நிறைய மாற்றங்களை பெற்று வருகிறது. வயதானவர்கள் பழைய மாதிரி செய்ய முடியாமலும், புதுமையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமலும் இருக்கிறார்கள்.

"அம்மா உன் வாலையிடித்து கொண்டு ஏறுகிறேன்"

ஆட்டுக்குட்டிகள் தொடர்கின்றன செல்லக்குட்டியை

கண்மணி தூங்க தாலாட்டும் வளர்ப்பு செல்லபூனைக்குட்டி.

மாதேவி:

- 1) பண்டிகைகள் எமது வசதிப்படிதான்.
- 2) சப்பாத்திக்கு மரம்தான்.
- 3) குழந்தைகள் பாதிப்பானவை அவர்கள் விளையாடும் பொருட்களை அவதானமாக தெரிந்து வாங்கவேண்டும். வீட்டுப் பொருட்கள் ஆபத்தானவையை அவர்கள் கைக்கு

மின்நிலா 075

எட்டாத இடத்தில் இருக்க வேண்டும் .எந்நேரமும் குழந்தையை கண்காணித்துக் கொள்வது மிகவும் முக்கியம்.

வாயில் கடித்து உள்ளே முழுங்காமல் இருக்கவேண்டும். உடல் நலத்துக்கு ஏற்றபொருளாகவும் இருக்கவேண்டும்.

- 4) வங்கி லோன் வாங்குவோருக்கு கைஎழுத்துவைத்துக் கொடுப்பது. சுட்டுக்கொண்ட அனுபவம் உண்டு.
- 5)நாலுதான் யோசிக்க வைத்தது.

துளசிதரன்:

4. எதிலுமே ரிஸ்க் எடுக்கத்தயங்குவேன். ரொம்ப யோசிப்பேன். என்பதால் இந்தக் கேள்வியே யோசிக்க வைத்தது எனலாம்.

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

மின்றிலா 075

வாத்தியார் பிள்ளை மக்கு .. ஸ்ரீராம்

சென்ற வருட இறுதியில் எங்கள் குலதெய்வம் கோவிலில்
கும்பாபிஷேகம் நடந்தது. 48 நாட்களுக்குள் அல்லது
பிப்ரவரி மார்க்குக்குள் அதாவது கொரோனா
தொற்று இரண்டாம் அலை தீவிரமாகுமுன் சென்று வந்து
விட வேண்டும் என்று நாங்கள் போட்ட திட்டம்
சரிவரவில்லை. மகன்களின் வேலை நேரம், அவர்களின்,
என் லீவுப் பிரச்சனைகள்...

அண்ணன் மகன் திருமணம் வருவதால் பத்திரிகையை
எடுத்துக்கொண்டு குலதெய்வம்
கோவிலுக்குப் புறப்பட்டோம். ஒரே வருத்தம், மற்ற
கோவில்கள் பார்க்க முடியாமல் போகிறதே என்று
இருந்தது. இந்த எண்ணம் மனதில் ஓடினால் பாலசாஸ்தா
கோபிப்பாரோ என்ற பயம் வேறு மனதில். பொறுப்பை
அவரிடமே மானசீகமாக விட்டோம். அவர் என்ன செய்தார்,
அமைச்சரை சிலர் மூலம் வற்புறுத்தி, முதல்வரிடம்
சொல்லச் செய்து சர்வ்ரீயாக நாங்கள் புறப்படும் நேரம்
கோவில்களைத் திறக்க அனுமதி வழங்கச்செய்து விட்டார்!

இதிலும் என்ன பயம் இருந்தது என்றால், உடனே மக்கள்
வெள்ளம் புறப்பட்டு கோவில்களை முற்றுகையிட்டு பார்க்க
முடியாமல் போனால் என்ன செய்வது?

எனினும் பயணம் என்கிற சந்தோஷத்துடன் காலை மூன்று மணிக்குப் புறப்பட்டு நேராக சுவாமிமலை சென்றோம். சுக தரிசனம். யாருமில்லை அங்கே.. பத்துபேர்கள் இருந்தால் பெரிது. அவர்களும் சென்றுவிட நாங்கள் ஏகாந்த தரிசனம்! உள்ளூர் நண்பர் ஒருவர் உதவியுடன் சுவாமிநாதனை இன்னும் கொஞ்சம் அருகே சென்று வணங்கினோம். பிரகாரம் சுற்ற எல்லாம் அனுமதியில்லை. வாசலில் பூக்காரர்கள் உள்ளே செல்பவர்களை வற்புறுத்தி பூ, மாலை வியாபாரம் செய்கிறார்கள். ஏமாந்து வாங்கிச் செல்லும் மாலைகள், உதிரிப்பூக்கள் உள்ளே நுழையுமிடத்தே ஒரு பெரிய மேசையில் வைக்கப்படுகின்றன. அவை, அங்குதான் இருக்குமா, மறுபடி கடையை அடையுமா என்பது தந்தைக்கு மந்திரத்தை காதில் பொருளுரைத்த முந்துகவி சக்தி மகன் முருகனுக்கே வெளிச்சம்!

மீன்களை படம் எடுத்துக் கொண்டே இருந்தோம். ஒற்றை மீனாய், ஜோடியாய், குழுக்களாய் நீந்துவது போல, வாய்பிளந்து காத்திருக்கும் மீன் என்று நேரம் போனதே தெரியவில்லை!

மின்றிலா 075

மின்நிலா 075

இந்தக் காட்சியும் அடுத்த படக்காட்சியும் மட்டும்
ஒவ்வொருமுறையும் நான் எடுக்கும் காட்சி!

மின்றிலா 075

மக்கள் இல்லாமல் எடுக்க நான் செய்த முயற்சி நேரத்தைச்
சாப்பிட்டதே தவிர பயன் அளிக்கவில்லை!

மின்றிலா 075

சென்ற முறையும் இதே போல புகைப்படம் எடுத்திருக்கிறேன் என்று மனதில் எண்ணம் பளிச்சிட்டாலும் மறுபடி எடுப்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. இவ்வளவு வெளி, பின்னணி மேகம், அழகிய கோபுரம் என்று சில இடங்களில்தான் இந்தக் காட்சி அமையும், தாராசுரம் சொல்லலாம். கங்கைகொண்ட சோழபுரம்...

மின்றிலா 075

அங்கிருந்து ஒப்பிலியப்பன் கோவில் செல்லும் வழியில்
கூட்டமில்லா விட்டால் திருநாகேஸ்வரம் நுழைந்துவிட்டு
செல்லலாம் என்று முடிவு
செய்தோம். கூட்டமில்லை. எனவே அங்கும் சென்று ராகு
வழிபாடு, சிவவழிபாடு செய்து வந்தோம். அங்கும் ராகு
சன்னதியில்தான் கூட்டம். பத்து ரூபாய் தட்டில் போட்டால்
இரண்டு சிட்டிகை விபூதி அதிகம் கிடைக்கும். அதற்குமேல்
போட்டால் ஒரு பொட்டலம் விபூதி கையில்
விழும்! கோவில் திருக்குளத்தில் கலர்கலராய் பெரிது
பெரிதாய் சுற்றிவந்து சிவந்த வாயைப்
பிளந்த மீன்களை பார்த்ததில் கொஞ்சம் நேரம்
போனது. அந்தவகையில் இங்கேயே பதினொன்றேகால்
ஆகிவிட, ஒப்பிலியப்பனை நோக்கி
விரைந்தோம். பக்கம்தானே...

இதுவும் அலுக்காத கோபுரக்காட்சி...

மின்நிலா 075

கோபுரத்தோடு சேர்ந்து புஷ்கரணியை ஒட்டி எடுக்கப்படும்
படங்கள் எப்போதுமே மனத்தைக் கவரும்.

மின்றிலா 075

வதூல் ராஜா... கலெக்டர் கைக்கு
வருகிறது! என்னைப் பார்த்த உடன் மறைத்து
வைக்கப்படுகிறது!!

மின்றிலா 075

ஜல்ஜல்ஜல் எனும் சலங்கையொலி....

மின்றிலா 075

பூமாவின் ஆட்டங்கள் புகைப்படத்தில் தெரியாது. காணொளி
எடுத்திருக்க வேண்டும்!

அங்கிருந்த காவல்துறை அதிகாரி, கோவிலின்
நுழையுமிடத்தில் நின்றிருந்த கூட்டத்தை
ஒழுங்குபடுத்தும் இரண்டு பெண்களிடம்
"யம்மா.. போறவங்களை எல்லாம் இலவச சாப்பாடு
சாப்பிட மண்டபத்துக்கு போகச் சொல்லுங்க" என்று
சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். எதிர்பார்த்த கூட்டம்
சேரவில்லை போலும்.

சரி, ஒப்பிலியப்பனை தரிசிக்க, சனிக்கிழமை. அதுவும்
புரட்டாசி சனிக்கிழமை. புரட்டாசியிலும் கடைசி
சனிக்கிழமை. கூட்டம் இல்லாமல் இருக்குமா,
என்ன? ஆனால் எதிர்பார்த்ததைவிட கூட்டம்
கம்மியாய்த்தான் இருந்தது. ஆனால் ஒரே இடத்தில்
குழுமி இருந்தது!

50 ரூபாய்ச் சீட்டு வாங்கினால் சுற்றாமல் நேராய் உள்ளே
செல்லலாம் என்று
சொன்னார்கள். நாங்கள் பத்துபேர். எதற்கு ஐநூறு செலவு,
இது பெரிய ஆதாயமாக இல்லை என்று தோன்ற சுற்றியே
போனோம். அனாவசியமாக சுற்றிச்சுற்றிச் செல்லும்
கம்பித்தடுப்பு பாதையில் தடையே இல்லாமல் வேகமாக
முன்னேறி, சந்நதி வாசலுக்கு வந்து
விட்டோம். அதுவரைதான் அந்த ஐம்பது ரூபாய் சீட்டும்
செல்லும். சன்னதிக்கு உள்ளேயும் நான்கு சுற்று
வைத்திருந்தார்கள். கொரோனா பயங்கள் இல்லாமல்
நெருக்கமாய் நெரிசலாய் நின்று கோவிந்தா கோஷம்
போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் பக்தர்கள். 'அவன் தாள்
வணங்கி, அவன் மேலே பார்த்தைப்
போட்டு' நாங்களும் அதில் ஐக்கியமானோம்.

ஒப்பிலியப்பனைப் பார்த்து மகிழ்ந்து வெளியே வந்தோம். இங்கும் பிரகாரங்கள் சுற்ற அனுமதி இல்லை. பத்து லட்டு வாங்கி ஏமாறினோம். கிராமத்து லாலா கடையில் செய்தது போல இருந்த அந்த லட்டை அதை விற்கும் இடத்தில் டோக்கன் வழங்கி கொண்டிருந்த பெண்மணி "இன்று என்ன லட்டு இவ்வளவு துப்பராய் இருக்கு... நானே எதிர்பார்க்கலை" என்று ப்ரமோட் செய்து கொண்டிருந்தார்.

பூமா கொலுசு அணிந்திருந்தாள். சென்ற முறைக்கு இந்தமுறை கொஞ்சம் இளைத்திருந்த மாதிரி பட்டது. கோபம் குறைந்திருந்தாள். பத்து பத்து ரூபாய்க்கு ஆசீர்வாதம் வாங்கிக்கொண்டோம். ரூபாய்களை தும்பிக்கையை மடக்கி ஏற்பட்ட அகலமான போர்ஷனில் மொத்தமாய் குவித்து வைத்து பாகன் எடுத்துக் கொள்ளக் காத்திருந்தாள். ஆடிக் கொண்டே இருந்தாள். விஜயகாந்த் மாதிரி அருகிலிருந்த சிறு சுவரில் ஒரு கால் வைத்து எம்பித் திரும்பினாள். தும்பிக்கையை இரண்டாய் மூன்றாய் மடித்து விளையாடினாள். தந்தத்தில் ஒரு பழத்தை சொருகி வைத்திருந்தாள். சற்று இடைவெளி கிடைத்ததும் அதை எடுத்து சாப்பிட்டாள்.

இங்கேயே மணி பனிரெண்டைத் தாண்டிவிட, குலதெய்வம் கோவிலிலிருந்து அழைப்பு மேல் அழைப்பு. அங்கு எங்களுக்காக காத்திருந்தவர்கள் பொறுமை இழந்திருந்தார்கள். ஆனாலும் சாஸ்தாவுக்கு உச்சிகால பூஜைதான் சிறந்ததது என்பதால் நாங்கள் பனிரெண்டு மணி சுமாருக்குதான் அங்கு செல்வதாக ஏற்கெனவே தீர்மானித்திருந்தோம்.

மின்றிலா 075

மழை பெய்வது தெரிகிறதா? என் காமிராவில் சரியாக இல்லை என்று இளையவன் எடுத்த புகைப்படங்களை இங்கு கடன் வாங்கி இருக்கிறேன். பெரியவனும் கேமிராவில் எடுத்திருக்கிறான்.

மின்நிலா 075

வீரனுக்குப் பின்னே நாங்கள் வந்த வண்டியும், உள்ளூர்
நண்பரின் ஷேர் ஆட்டோவும்!

பச்சை வெயில் மனது...! வெயில், உடனே மழை, உடனே வெயில் என விளையாட்டுக் காட்டிய நேரம்...

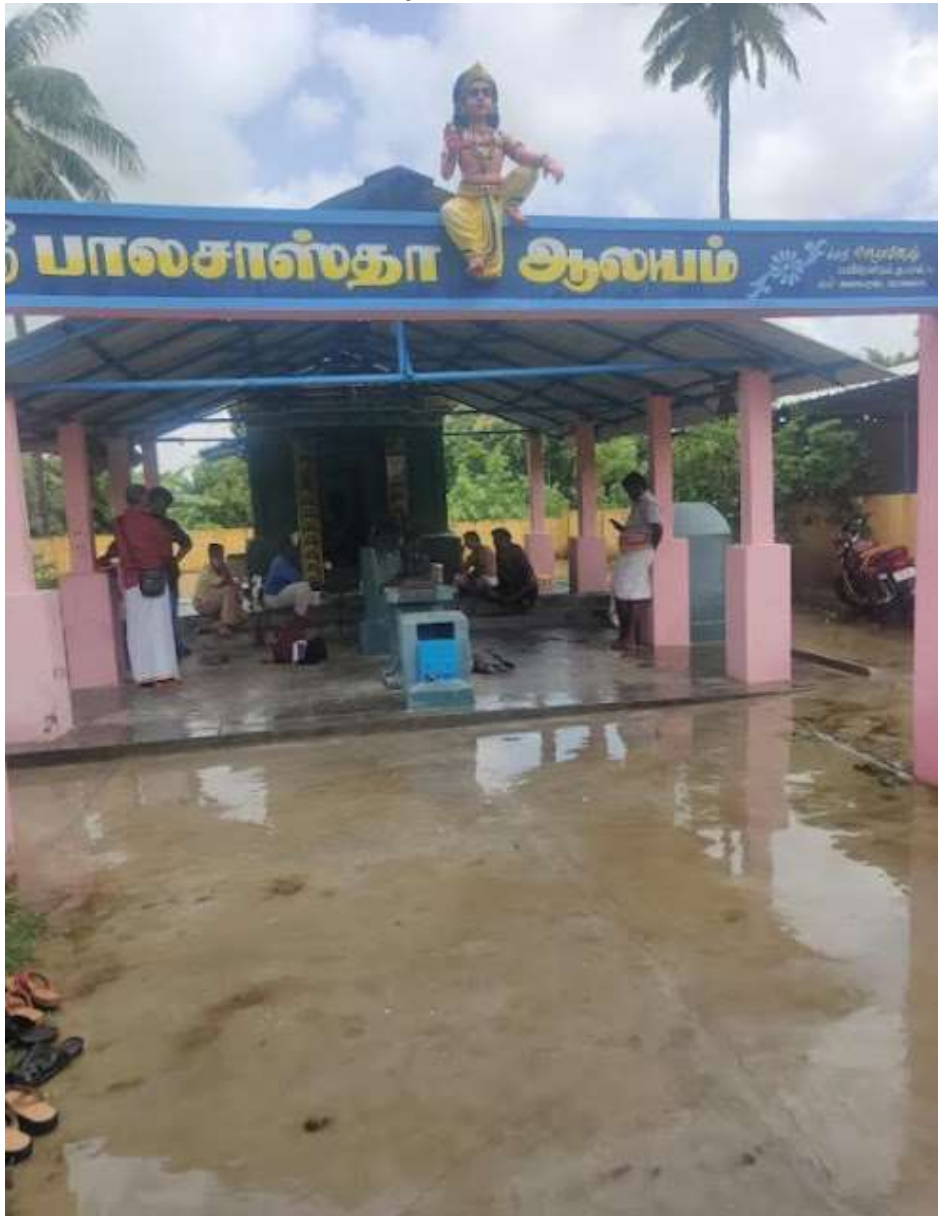
மின்றிலா 075

கோவிலிலிருந்து உள்ளே செல்லும் பாதை...

மின்றிலா 075

அய்யரும் , பூசாரியும் எங்களுக்காகக்
 காத்திருந்தார்கள். இதுவரை நாங்கள் பார்த்தே இராத
 எங்கள் தாயாதிக்காரர்கள்
 சிலரும் காத்திருந்தார்கள். அவர்களும் அந்தக்
 கோவில் குலதெய்வம் பாத்தியதை
 உடையவர்கள். அவர்களும் எங்களை இப்போதுதான்
 பார்க்கிறார்களாம். எங்கள் அப்பா அம்மாவை பார்த்ததே
 இல்லையாம்! என்ன உறவோ... என்ன பிரிவோ... என்று
 மனதுக்குள் பாடல் ஓடிற்று!

அந்தக் கோவிலுக்குள் நாங்கள் நுழைந்த கணம் மழை
 பேய்க்காட்டு காட்டியது. மேலே உள்ள அஸ்பெஸ்டாஸ்
 கூரை சத்தம் கொடுத்து மத்தளம்
 வாசித்து வரவேற்பு நல்கியது. நடுவில்
 சற்றே நின்ற அதே மழை, மறுபடி அண்ணன் மகன்
 கல்யாணப் பத்திரிகையை எடுத்து அய்யரிடம் கொடுத்து
 அய்யனார் காலடியில் வைக்கச்சொல்லும்போது மறுபடி
 கெட்டிமேளம் வாசித்தது மழை.

அபிஷேக ஆராதனை முடிந்தபோது மணி
 நான்கு. சர்க்கரைப்பொங்கல், தயிர்சாதம், மாவிளக்கு மாவு
 சாப்பிட்டுக் கிளம்பியபோது மணி ஆறு. நாச்சியார்கோவில்
 செல்லும் திட்டம்
 கைவிடப்பட்டது. திருச்சேறை சாரங்கநாதர்(தானே)
 கோவில் பார்க்கும் ஆசை இந்த முறையும்
 நிறைவேறவில்லை. நடுவில் விருத்தாசலத்தில் இரவு
 உணவு முடித்து வீடு வந்து சேர்ந்தபோது மணி இரவு ஒன்று.

குடந்தையில் காலை வெங்கட்ரமணா ஹோட்டலில் காஃபி
 சாப்பிட்டோம். பச்சையாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால்

ஸஹிக்கவில்லை. மாலை கிளம்பி
 வரும்வழியில் குடந்தையில் 'அன்னபூர்ணா' ஹோட்டல்
 ரொம்ப :பேமஸ் என்று சொல்லி
 உள்ளேபோனால் ஸ்டார்ட்டர் வகையறாக்களே இல்லை.
 பஜ்ஜி, போண்டா இருக்காதோ... இன்னமும் மீல்ஸ்
 ஓடிக்கொண்டிருக்க, டிபனும் இல்லை. டிபன் அப்போது
 சாப்பிடும் வயிற்றிலும் நாங்களும் இல்லை. நாங்கள்
 எதிர்பார்த்த காஃபி கிடைக்கவில்லை. கொரோனா
 சமயத்தில் பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களை பற்றிச் சொல்லி
 கண்கலங்கினார்கள். எனவே இன்னும் அவற்றை
 ஆரம்பிக்கவில்லையாம். இப்போது கோவில்கள் எல்லாம்
 திறந்து விட்டார்கள் என்பதால் சீக்கிரம் ஆரம்பித்து
 விடுவார்களாம். அதுவரை எல்லாம் நம்மால் காத்திருக்க
 முடியாதே! எனவே இன்னும் சில இடங்கள் காஃபிக்காக
 அலைந்து பார்த்து வீட்டுக்
 கிளம்பினோம். வழியிலும் ஏமாற்றம். கும்பகோணம் டிகிரி
 காஃபி, அங்கே காஃபி நல்லாயிருக்கும், காஃபின்னா அது
 காஃபி, ஆவாக்கும் ஊவாக்கும் தஸ்ஸாக்கும்
 புஸ்ஸாக்கும் என்றெல்லாம் பந்தா இருக்க, அங்கு நல்ல
 பில்டர் காஃபி கிடைக்காதது சோகம் என்றால்,
 விருத்தாசலத்தில் வசந்தபவனில் நாங்கள் சாப்பிட்ட (குடித்த)
 காஃபி A 1. மறக்கவே முடியவில்லை. இந்த இடத்தில்தான்
 'வாத்தியார் பிள்ளை மக்கு' சொலவடை ஞாபகத்துக்கு
 வருகிறது! (தலைப்பு வந்து விட்டதா?!) அதுபோல
 வசந்தபவனில் வெந்நீர் கேட்டோம். எடுத்துச் சென்ற பல
 வெந்நீர் பாத்திரங்களும் காலி. எனவே
 பிளாஸ்க்கிலும் வெந்நீர் ஊற்றித் தரும்படி
 கேட்டோம். விளாவாமல் அப்படியே தந்தது தவறே தவிர,

சீரகம் எல்லாம் போட்டுக் கொதிக்க வைத்து அமர்க்களமாக இருந்தது வெந்நீர்.

இப்படியாகத்தானே எங்கள் ஒருநாள் கோவில் சுற்று நல்லபடியாக முடிந்தது!

செவ்வாய் அன்று திருத்தணி செல்லும் வாய்ப்பு கிட்டியது. இப்போதுதான் முதல் முறை பார்க்கிறேன். மலையின் மீது முருகன் அழகான கோலத்தில் இருந்த காட்சி தரிசனம் கிடைத்தது. அதுவும் ஒரு சிபாரிசில் அருகில் நின்று பார்க்கும் வாய்ப்பு!

'திருச்செந்தூரில் போர்புரிந்து சினமெல்லாம் தீர்ந்த கந்தன்' பாடலும் 'திருத்தணிகை வாழும் முருகா' பாடலும் நினைவுக்கு வந்தன.

நாங்கள் சென்றிருந்த நண்பரின் வீட்டிலிருந்து கோவில் கோபுரம்.

மின்றிலா 075

இந்த கோபுரம் சமீபத்தில் கட்டப்பட்டதாம். சமீபத்தில் என்றால் எவ்வளவு சமீபம் என்று தெரியவில்லை. ஆனால்...

மின்றிலா 075

இந்த கோபுரம் அமைந்திருக்கும் இடமும் அழகும் இதை
மறுபடி மறுபடி புகைப்படம் எடுக்கத் தூண்டின.

மின்றிலா 075

கோவிலில் வெளியேதான் ஓரளவு புகைப்படம் எடுக்க முடியும். உள்ளே செல், கேமிரா அனுமதி இல்லை.

மின்நிலா 075

மிகவும் விஸ்ராந்தியாக உட்கார்ந்திருந்த நண்பருடன்
பின்னணியை படம் எடுத்தேன்....

மின்நிலா 075

தண்ணீர் குடிக்க வந்தாரே என்று செல் கேமிராவை போகஸ்
செய்தேன்...

மின்றிலா 075

அந்தக் குழாயை அழுக்கி தண்ணீர் குடித்தவர், நான் படம் எடுப்பதை கவனித்து, தண்ணீர் குடிப்பதை நிறுத்தி என்னை கவனித்தார்.

மின்றிலா 075

நானும் கவனிக்காதது போல நின்றதும் மறுபடி கொஞ்சம் தண்ணீர் குடித்தார். அதை அழுக்கினால் தண்ணீர் வரும் என்ற அளவு தெரிந்திருக்கிறது...

மறுபடியும்...

ஏறி உட்கார்ந்திருக்கும் இடம் எது? உயரம் என்ன? இதில் உட்கார்ந்து கையை இதில் வைத்துக் கொண்டு ஓய்யார போஸ்?!!

நடுவில் அந்த வொயரை வேறு கடித்தார். என்னவோ
ஆழ்ந்த சிந்தனை... என்ன கவலையோ...

மின்றிலா 075

சுற்று வட்டப்பாதையில்...

மின்றிலா 075

சுற்றி வரும்போது தெரியும் பாதிமலை!

இங்கு இறங்கிச் சென்றால் அந்த அழகிய கோபுர வாசலை அடையலாம்.

மொத்தத்தில் காசு காசு என்று அலையும் இடம். காசு கொடுத்தால் என்ன வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும். அருகில் இருந்து தரிசிக்கலாம். திருச்செந்தூரையும் சிலர் இதேபோல சொன்னார்கள்.காசுகொடுத்தால் விபூதி பாக்கெட் பாக்கெட்டாக கிடைக்கும்! இல்லாவிட்டால் அலட்சியமாக ஒரு சுண்டு கைகளில் விழும்!

=====

புதுமைப்பித்தன் பெரிய நாவல்கள் எழுத வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டது உண்டு. அவற்றின் கதைக்கரு பற்றிக்கூட நண்பர்களிடம் பேச்சோடு பேச்சாக சொன்னது உண்டு. ஒரு நாவலுக்கு 'மூக்கபிள்ளை' என்று கூட அவர் பெயர்

வைத்தார். ஆயினும் அவற்றில் எதையும்
அவர் எழுதியதில்லை.

வேளூர் வெ. கந்தசாமிக் கவிராயர் கவிதையிலிருந்து சில...
கவிதைகள் வாசித்திருக்கிறீர்களா? மாதிரிக்கு
ஒன்றிரண்டு...

பண்ணமைந்த காதல்
பரமபதம் கிடைக்கப்
பதைக்கின்றேன்.
ஆனாலும்,
பாங்கியிலே கொஞ்சம்
பணம் ஏதும் வேண்டாமா?
காதல் பெரிது -
அதுதான் எனக்கும் தெரிகிறது
காசு பெரிதென்பதை நீ
கருத்திலேன் கொள்ளவில்லை?
காசு இல்லாமல் என்ன
கதை நடக்கும்?

ஆற்றங்கரை யருகே அணிவயல்கள் உண்டு
சோற்றுக்குத் திண்டாட்டம் சொல்லி முடியாது

கும்பிடுவார், குழைவார், கூத்தாடப் பல்லிளிப்பார்
வம்பிடுவார் பின்னால் வழக்கிடுவார் - அம்புவியில்
அன்னார் தொழிலை அழகாக பண்ணி வச்சேன்
என்னமோ காணாமல் போச்சு

மின்நிலா 075

பண் என்பார் பாவம் என்பார் பண்பு மர பென்றிடுவார்
கண்ணைச் சொருகி கவி என்பார் - அண்ணாந்து
கொட்டாவி விட்டதெல்லாம் கூறுதமிழ் பாட்டாச்சே
முட்டாளே இன்னமுமா பாட்டு?

செல்லரித்த நெஞ்சின்
சிறகொடிந்த கற்பனைகள்
இடுப்பொடிந்த சந்தத்தில்
இடறிவிழும் வார்த்தைகளில்
ஊரில் பாவநிவார
உவப்புடன் நீயிருந்து
முத்தமிழை -
பாலித்து, பயிராக்கி
பசிய உயிர்தான் தோன்ற
வளர்ந்து வரும் வார்த்தை
நிசந்தானோ?
சத்தியமாய்க் கேட்கிறேன்
சரஸ்வதியே நிசந்தானோ?

ஆமாம், யார் இந்த
வேளூர் கந்தசாமிக் கவிராயர்? கடவுளும்
கந்தசாமிப்பிள்ளையும் எழுதிய அதே புதுமைப்பித்தன்தான்!

=====

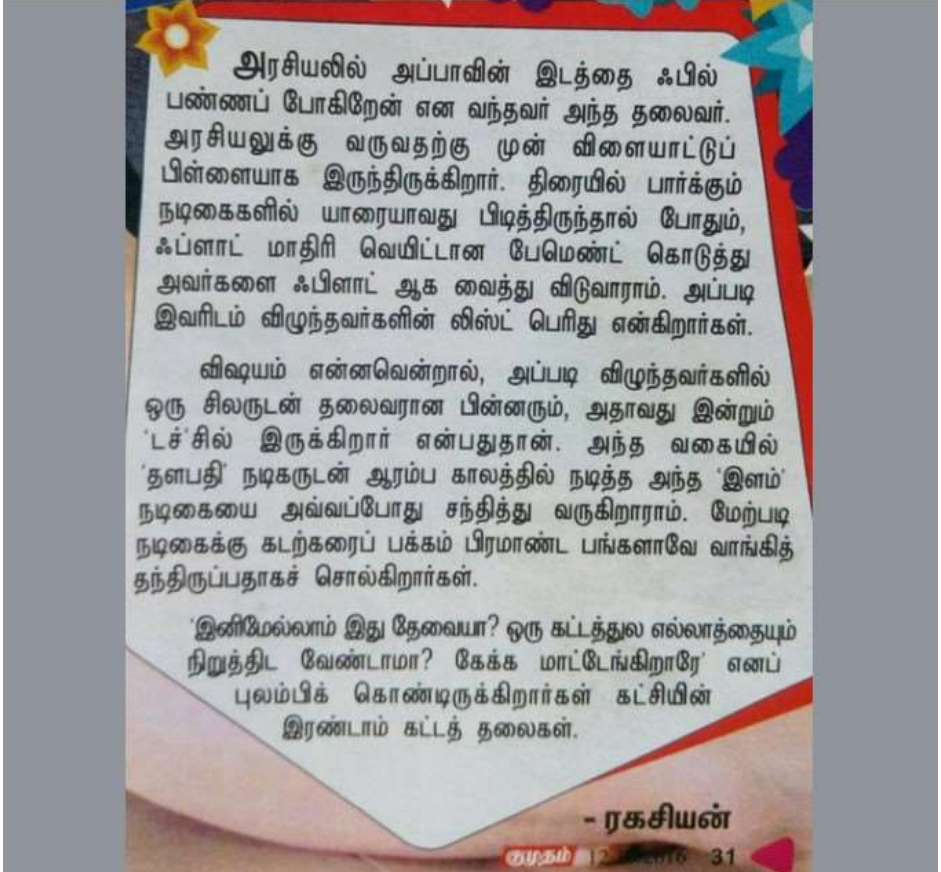

Sriram Balasubramaniam

October 7, 2016 · 🌐

...

இந்த வார குமுத கிசகிச! "யார் யார் யார் அவர் யாரோ..... ஊர் பேர்தான் தெரியாதோ...?"

இவர் எப்பவுமே சுவாரஸ்யம்தான்...

Sriram Balasubramaniam

October 11, 2014 · 🌐

ஹா...ஹா...ஹா....

"கிரேசியை கேளுங்கள்"

எம்.சங்கீதா, நாகர்கோவில்.

தியானம் செய்யும்போதுதான் எனக்குப் புதுசு புதுசாக என்னெவெல்லாமோ... மனதில் ஓடுகிறது. உங்களுக்கு?

நானும் எனது நண்பன் ரவியும் தினமும் மயிலாப்பூர் ராமகிருஷ்ணா மடத்துக்குச் சென்று, நல்ல பிள்ளைகளாக அமர்ந்துகொண்டு கண்ணை மூடி தியானம்(!) செய்வது வழக்கம். இதில் என்ன வேடிக்கை என்றால், நண்பன் ரவி நிஜமாலுமே தியானம் செய்வான். எனக்குத் தெரிந்த ஒரே தியானம் 'மத்யானம்' மட்டும்தான்!

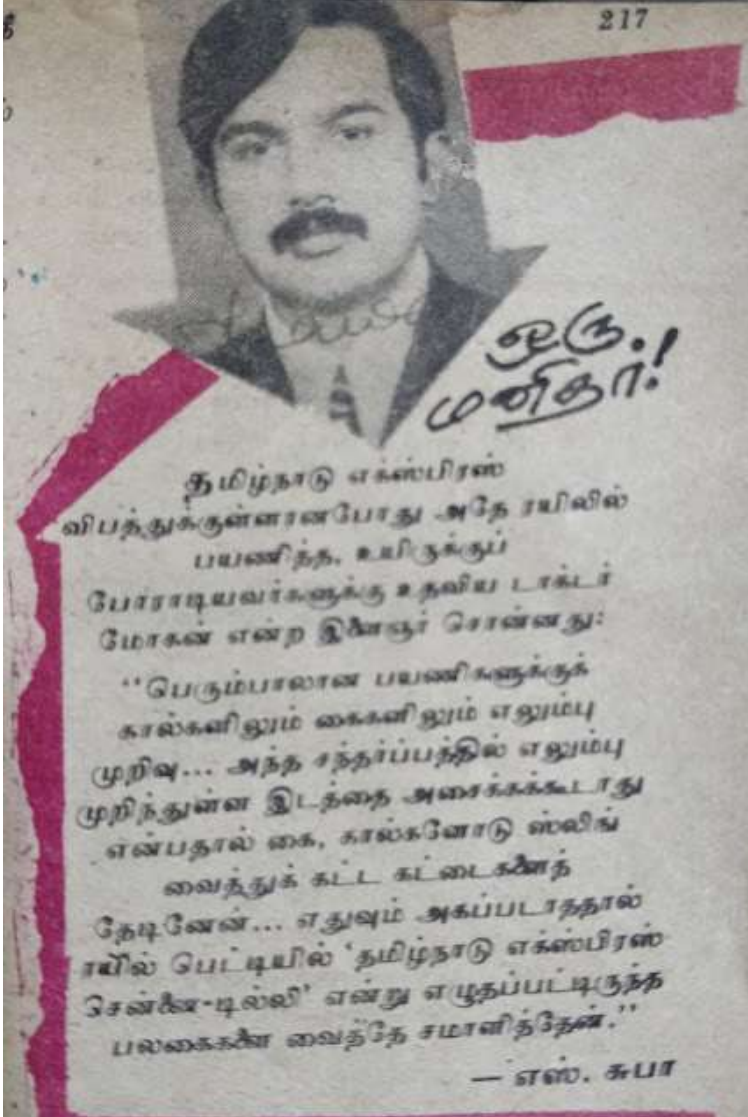
தியானம் செய்துவிட்டு திரும்பும்போது ரவி என்னிடம் "டேய் மச்சான்... தியானம் செய்றப்ப குண்டலினி சக்தி முதுகுத் தண்டுவடத்துல ஏறுற ஃபீலிங் வருதா"ன்னு கேட்பான். நான் சிரித்து மழுப்பிவிடுவேன். இப்படித்தான் ஒரு தடவை நாங்கள் இருவரும் தியானம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, ரவியிடம் நான் "ரவி.... நெத்திக்கிட்ட சஹஸ்ராஹாரத்துல சூடா ஒரு ஃபீலிங் ஏற்படுதுடா..." என்றேன். சட்டென்று கண்ணைத் திறந்துப் பார்த்த ரவி, "முட்டாளீ! பின்னாடி தள்ளி உக்காருடா. சுவாமி ஆரத்தி காட்டுறார், அதான் சுடுது... புருவம் பொசுங்கிடப் போகுது..." என்றான்.

- தி இந்து -

பொக்கிஷம்...

வல்லவனுக்கு....

படிக்க

முடிசிறதா?

பைண்டிங்கில்

பக்கங்கள் சேதப்பட்டிருப்பதால் பேட்டி தெரியவில்லை.

யாரோ ப்ரபலம் போலும்!

“தாக்குமியி” படத்தில்...

மாதிரிப் பிரேக்கான என் போட்டியை, தானே வுருட்டிக்கு இருப்பதையே விடப்படும் பிரேக்கிங் பூர்த்தி செய்து கொடுத்தார்.

தான்: காமெடிக்கு கரெக்டா ஒரு டெய்லிஷன் கொடுக்கனன்...

தானே: எதை, எப்போ, எங்க, எதுக்குச் சொல்லக்கூடாதோ, செய்கக் கூடாதோ... அதை கூறியோ, அங்க எடாகூடமா கொன்னுபோ செஞ்சாபோ கதுதான் காமெடி.

தான்: உதாரணமா...?

தானே: மூன்று வகையி... எதுக் கெடுத்ததும் “உதாரணம் போட்டு விட”னு புகோள வாத்தியார் கேக்கரு மாநிதி எல்லாத்தக்கும் உதாரணம் கேக்கிறேன்...?

தான்: நீங்க சொக்த உதாரணங்கள் தான் உங்க நமக்கையை உணர்வுக்கு உதாரணம், அதான் கேக்கிறேன்.

தானே: எனக்குத் தெரிஞ்ச பெரியவர் ஒத்தர் 90 வயசு அகால மரணம் அடைஞ்சுட்டார். (வள்ளியை பாத்தது) ஏன் சார் இக்கிதீக்க...?

தான்: 90 வயசுல செத்தா எம்பய் சார் அகால மரணமாகும்...? நேக்கரன் டெத்தரானே!

தானே: இதான் சார் காமெடி...

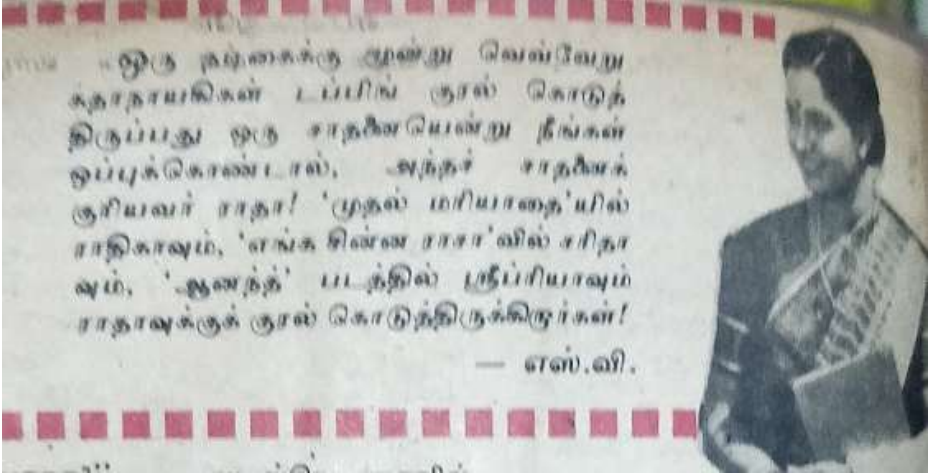
தான்: ஏடாகூடமா அந்த அகால மரணமிக்கற வாரிதையைச் சொல்லாட்டி நீங்க நிர்ச்சி இருக்க மாட்டீங்க. பனக்கு வித்ததுல பாத்தா கல்யாணத்துலெத்து கருமாதிலவன் என்னாத்தலையும் காமெடி இருக்கு.

தான்: கல்யாணம் கருமாதிலவன் உடனே எனக்கு நீங்க நடிச்ச ஒரு படத்துல வர காட்டு ஸாபகத்துக்கு வருது... படம் போ மறத்துடுத்து.

தானே: ஆமாமாம்... ஐ திங்க ‘உயிர் மேல் ஐசை’ன்னு நெனைக்கிறேன்.

தான்: வராச கார்வ மாதவியோட (காமெடியன் மாதவீ) போயிண்டிடுப்பியே... காருக்கு முன்னடி என் மாமனார் வி. கே. ராமசாமி தாகஸ்வரம் கேட்குண்டு போயிண்டிடுப்பியார், அப்ப உதிரிவ ஒரு சாவு ஊர்வலம் வரும். ஸாஸ்வரம் ஊர்வலமும் சாவு ஊர்வலமும் கயத்தமும், அந்தக் குறுப்பித்தன தானும்

தெரிந்துகொள்ளவே வேண்டிய, அறிந்துள்ளவேண்டிய
முக்கிய செய்தியாக்கும்!

மதன், வாணி கோபுலுன்னு அவங்க ஜோக்கேதான்
போடணுமா என்ன!

“பேஸ்ட்டோட ஐந்து
கிராம்பும் இலவசமாய்
தர்றீங்களே... ஏன்...?”

“பேஸ்ட் தயாரிக்கறச்சே
கிராம்பைச் சேர்க்க மறந்துட்
டாங்களாம்...!”

— ராஜிராதா

“என்னது... ‘கியூவில
ஒருவர் பின் ஒருவராக
வரவும்...’ ‘கண்ட இடங்
களில் எச்சில் துப்பாதீர்கள்’னு
எல்லாம் உன் வீட்டிலே
போர்டு போட்டிருக்கு...?”

“மாமியார், மருமகள்
சண்டை அடிக்கடி வரும்..
அப்பவேல்லாம் தெரு
ஜனங்க வேடிக்கை பார்க்க
வீட்டுக்குள்ளே வந்துட
ருங்க...!”

— ஆர்.ஜே. அனுகபா

ஒரே உண்டியலா வச்சு பிரிச்சகிட்டா சந்தேகம் வராது இல்லை?

மின்நிலா 075

சரியாத்தானே சொல்றான்? மார்க் போட்டுடுங்க சார்!

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

சொல்லுமய்யா நல்ல சொல்லு சொன்னா போதும்ஸ்ரீராம்

பாண்டி நாட்டு தங்கம். நடுவில் 'த்' வராதது! சினிமா செண்டிமெண்ட்! அது என்ன பாண்டி நாட்டு தங்கமோ... சோழநாட்டு வெள்ளி, சேர நாட்டு பித்தளை என்றெல்லாம் அப்புறம் படம், நல்லவேளை வரவில்லை.

ஆனால் பாருங்க படம் துப்பர் டூப்பர் ஹிட். கார்த்திக்கின் பட வரலாற்றில் சாதனை படைத்த படமாம். நேர்மையான காட்டு ஆபீஸர் சந்திக்கும் பிரச்சனையில் அங்கு காதலிலும் விழும் கதை. கார்த்திக்கின் இளமை, அழகு ஒரு கவர்ச்சி என்றால் இளையராஜாவின் இசை படத்துக்கு பெரிய ப்ளஸ்.

சங்கிலி முருகன் தயாரிப்பென்றால் இளையராஜா இசைதான். 'இளசு' புகுந்து விளையாடி இருப்பார் படத்தில். எல்லா பாடல்களுமே ஹிட். அதில் மனதை வருடும் இரண்டு பாடல்களை இங்கே இன்று பகிர்கிறேன்!

கார்த்திக், நிரோஷா நடிப்பில், இளையராஜா இசையில், கங்கை அமரன் பாடல்கள். மதுரையை மையமாக வைத்து படங்கள் வந்தால் ஹிட் அடித்த நேரம். படத்தில் கார்த்திக்கின் பெயர் தங்கபாண்டியனாம்!

முதல் பாடல் மனோ சித்ரா பாடிய பாடல். மனோ பாடி இருக்கிறார் என்று பெயர்தான். அவர் ஆரம்பித்து, பாடல் வரிகளுக்கும் ஸ்ருதிக்கும் தடுமாறியவுடன் புன்னகையும் நாயகி, சித்ரா குரலில் பாட்டைத் தொடர்கிறார்.

இந்தப் பாடலிலும் சரி அடுத்த பாடலிலும் சரி பாடல் வரிகள் பெரிய கவித்துவமாக இருக்காது. அப்படி எல்லாம் எழுத முடியாதவர் அல்ல கங்கை அமரன். இந்தப் பாடல்களின் சூழலுக்கு எது பொருத்தமோ அதை எழுதி இருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்.

சரணம் சுமாராய் ஆரம்பித்தாலும் (மோசமெல்லாம் இல்லை!) பல்லவிகள் (பல்வலிகள் அல்ல!) அழகாய் இருக்கும். சித்ரா குரலில் பாடல் இழையும். சரணங்களில் முதல் இரண்டு வரி கட்டியம் கூறுவதும், பின்னர் அது தணிந்து தனக்கே விளக்கம் கொடுத்துக் கொள்வதும், அதன் பின் வா வா குயிலே என்று பல்லவிக்கு வருவதும்... இந்தப் பாடல் என்ன ராகம் என்று கீதா வந்து சொல்வார்!

காட்சி அமைப்பில் நிரோஷாவும்,
கார்த்திக்கும்.. காட்சியுடனும் ரசிக்கலாம்.

சிறு கூட்டுல உள்ள குயிலுக்கு ஒருநூறு ஆசை
ஒண்ணாக் கலந்திருந்தது உலகம் அதமறந்து பாடாதோ....

சிறு கூட்டுல உள்ள குயிலுக்கு ஒருநாறு ஆசை
ஒண்ணாக் கலந்திருந்தது உலகம் அதமறந்து பாடாதோ....

பெண் குயில் தான் அது தேடுது தினம் சேர்ந்து பேச
ஒண்ணாக் கலந்திருந்து உலகம் அத மறந்து பாடாதோ
சிறு கூட்டுல உள்ள குயிலுக்கு ஒரு நாறு ஆசை

பாடாமலே...

பாடாமலே ஒரு புது ராகமா கூடாம சேராம ஒரு தாளமா
உள்ளந்தான் நல்லாருந்தா எல்லாம் கிட்ட வரும்

மின்நிலா 075

ஊரெல்லாம் கைய தட்டி மாலை கொண்டு வரும்
செல்லமா துள்ளி துள்ளி சேதி சொல்லி வரும்
சேர்ந்துதான் வந்து புது சொந்தம் அள்ளி தரும்
என் நெஞ்சோட மேடை உள்ளது நீ அங்கே வந்தா நல்லது
வா வா வா குயிலே

பாட்டாலதான் பரலோகமே உன்னோட இடம் தேடி
வரலாகுமே
பாட்டாலதான் மனம் மாறுமே உன்னோட மனம் தேடி
உறவாடுமே
இட்டுத்தான் ராகம் கட்டி பாட்டு பாடி வச்சா
தொட்டுத்தான் உன்ன கட்ட சொர்க்கம் இங்க வரும்
சம்மதம் தந்து பல சங்கதி சொல்லி வச்சா
நிம்மதி எல்லாம் இந்த நெஞ்சில பொங்கி வரும்
இது தானாக வந்தது வந்தது தேனாக தந்தது தந்தது
வா வா வா குயிலே

>>>>>>> காணொளி சுட்டி

2) அடுத்த பாடல், இதே படத்திலிருந்து, இதே சித்ரா பாடிய பாடல். இது சுத்ததன்யாசி ராகம் என்று அப்போதே ஊரில் பேசிக்கொண்டார்கள்!

இந்தப் பாடல்... ஆரம்ப ஹம்மிங்கிலிருந்தே ரசிக்க ஆரம்பிக்கலாம். அந்தக் குரல்...

முதல் பாடலில் மனோ ஆரம்பத்தில் இரண்டு வரி குரல் கொடுத்தாரா... இதில் பாடலின் முடிவில் இரண்டு வரி பாடி முடித்து வைப்பார். சரியாய் போச்சா?!!

இந்தப் பாடலின் சோக வெர்ஷன் சித்ராவும் எஸ் பி பியும். ஆனாலும் எனக்கு மனோ-சித்ரா வெர்ஷன்தான் பிடிக்கும். காரணம் இங்கும் சரணங்கள்தான்.

பல்லவியும் நன்றாக இருக்கும் என்றாலும் சரணங்கள் ட்யூன் வேற லெவல்!

'நீ பாடும் ராகம் வந்து நிம்மதியைத் தந்ததய்யா' என்கிற வரிகளில் அந்தக் குரலில் என்ன ஒரு bhaavம்.. "உன்னோட வாழ்ந்திருந்தா ஊருக்கெல்லாம் ராணிதான்" போன்ற வரிகளில் கொஞ்சம் அதிகமாய் உணர்ச்சியைக் காட்டினாலும் செயற்கையாகக் கூடிய சாத்தியம்! ஆனால் என்ன ஒரு பரவச ஏக்கம் அந்த வரிகளில்.. தன் காதலை பாடல் வரிகளில் சொல்லும் ஏக்கம்... மிக அருமையான பாடல்

இந்தப் பாடலை எத்தனைமுறை கேட்டாலும் அலுக்காது. எனக்கு ஒரு வழக்கம்... பாடல் கேட்பதென்றால் ஒன்றிக் கேட்கவேண்டும். யாரும் குறுக்கே பேசினால் பிடிக்காது. பாட்டை நிறுத்தி விடுவேன். அதனாலேயே தனியாய் இருக்கும்போதுதான் பாடல் கேட்பேன். அதுவும் சில பாடல்களில் ஒரே வரிகள் கேட்டே ஆகவேண்டும் என்று காத்திருக்கும்போது மர்.: பி விதி மாதிரி அந்த வார்த்தையைக் கேட்க முடியாமல் ஒரு குறுக்கீடு வரும்.

ஒருமுறை பயணத்தில் இப்படி ஒரு வார்த்தையைக் கேட்க முடியாமல் பாஸும், உறவினப் பெண் ஒருவரும் பேசிவிட, என் அதிருப்தியைக் காட்டிவிட்டு பின்னர் எதற்கு இதை எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு

என்று வருந்தினேன். இப்போது எழுதுகையில் அது என்ன
பாடல் என்கிற கேள்வி மனதைக்
குடைகிறது! தேவையில்லாத உபயோகமில்லாத
பிரச்னைகள்! இல்லை?

அதுபோல குடந்தைப் பயணத்தில் பஸ்ஸில் இந்தப் பாடல்
(உன் மனசுல) ஒலிக்க, என் அண்ணனும், ஒரு
உறவினப்பெண்ணும் சட்டென தூக்கத்திலிருந்து விழித்து
ரெடிமேட் புளிக்காய்ச்சல் பற்றிப் பேசி பேசி
மாய்ந்தார்கள். சரியாய் பாடல் முடிந்ததும் மறுபடி தூக்கத்தில்
ஆழ்ந்து விட்டார்கள்.

உன் மனசுல பாட்டு தான் இருக்குது என் மனசுத கேட்டு
தான் தவிக்குது

அதில் என்ன வெச்சு பாட மாட்டியா நெஞ்சு தொட்டு ஆளும்
ராசையா

மனசு முழுதும் இசை தான் உனக்கு அதிலே எனக்கோர்
இடம் நீ ஒதுக்கு

பாட்டாலே புள்ளி வெச்சு பார்வையில தள்ளி வெச்சு
பூத்திருந்த என்னை சேர்ந்த தேவனே

போடாத சங்கதி தான் போட ஒரு மேடை உண்டு

நாளு வெச்சு சேர வாங்க ராசனே

நெஞ்சோடு கூடு கட்டி நீங்க வந்து வாழணும்

நில்லாம பாட்டு சொல்லி காலம் எல்லாம் ஆளணும்

சொக்க தங்கம் உங்களை தான் சொக்கி சொக்கி பார்த்து
தத்தளிச்சேன் நித்தம் நித்தம் நான் பூத்து

மின்நிலா 075

நீ பாடும் ராகம் வந்து நிம்மதிய தந்ததய்யா நேற்று வரை
நெஞ்சில் ஆச தோணல பூவான பாட்டு இந்த பொண்ண
தொட்டு போனதையா போன வழி பார்த்த கண்ணு மூடல
உன்னோட வாழ்ந்திருந்தா ஊருக்கெல்லாம் ராணி தான்
என்னோட ஆசை எல்லாம் ஏத்துக்கணும் நீங்க தான்
உங்கள் தான் எண்ணி எண்ணி என் உசரு வாழும்
சொல்லுமய்யா நல்ல சொல்லு சொன்னா போதும்

>>>>>>> [காணொளி சுட்டி](#)

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

இந்த வார நல்ல செய்திகள்

சென்னை : குப்பையில் கிடந்த, 100 கிராம் தங்க நாணயத்தை, போலீசாரிடம் ஒப்படைத்த தூய்மை பணியாளர்களுக்கு, போலீசார், பொதுமக்கள் என பல்வேறு தரப்பினரும் பாராட்டு தெரிவித்துள்ளனர்.

சென்னை, திருவொற்றியூர், அண்ணாமலை நகரைச் சேர்ந்தவர் கணேஷ் ராமன், 36. தனியார் கூரியர் நிறுவன ஊழியர். அவர் மனைவி, ஷோபனா, 34. இந்த தம்பதிக்கு, இரு பிள்ளைகள் உள்ளனர். கணேஷ், மார்ச் மாதம், 100 கிராம் எடையுள்ள தங்க நாணயத்தை வாங்கி, மனைவி பயன்படுத்திய பழைய வளையல் கவரில் போட்டு, கட்டிலுக்கு அடியில் வைத்திருந்தார்.

இது தெரியாத மனைவி, நேற்று முன்தினம் மாலை, வீட்டை சுத்தம் செய்த போது, அந்த கவரை எடுத்து, குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு விட்டார். வீட்டிற்கு வந்த கணவர், வளையல் கவரை கேட்ட போது, குப்பை தொட்டியில் போட்டதாக கூறியதும் அதிர்ச்சியடைந்தவர், சாத்தாங்காடு காவல் நிலையத்தில், தங்க நாணயம் மாயமானது குறித்து புகார் அளித்தார்.

இது குறித்து, தூய்மை பணி மேற்கொள்ளும் ராம்கி, தனியார் ஒப்பந்த நிறுவன மேற்பார்வையாளர் செந்தமிழ் செல்வனிடம் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து, குப்பை தரம்பிரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த மேரி என்ற ஊழியர், தங்க நாணயத்தை மீட்டு, மேற்பார்வையாளரிடம் ஒப்படைத்துள்ளார்.

தூய்மை பணி அதிகாரிகள், தங்க நாணயத்தை சாத்தாங்காடு குற்றப்பிரிவு ஆய்வாளர் ராஜேஷ்வரியிடம் ஒப்படைத்தனர். இதன் மதிப்பு, 4.5 லட்ச ரூபாய் என தெரிகிறது. உடனடியாக பாதிக்கப்பட்ட நபர்களை வரவழைத்து, தங்க நாணயத்தை சரி பார்த்த பின், அதை பத்திரமாக மீட்டு கொடுத்த தூய்மை பணியாளர்கள் கையாலே தம்பதியிடம், நேற்று மதியம், போலீசார் வழங்க செய்தனர்.

குப்பையில் கிடந்த, 100 கிராம் தங்க நாணயத்தை மீட்டு, போலீசாரிடம் நேர்மையாக ஒப்படைத்த, தூய்மை பணியாளர்களுக்கு, தங்கத்தின் உரிமையாளர்கள், போலீசார், பொதுமக்கள், சமூக ஆர்வலர்கள் என பல்வேறு தரப்பினரும் பாராட்டு தெரிவித்துள்ளனர்.

=====

மின்நிலா 075

லக்னோ: உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில், தூக்கிட்டு தற்கொலை செய்ய முயன்ற தந்தையை காக்க கோரி, மகள் விடுத்த அழைப்பை ஏற்று, 3 கி.மீ., தொலைவை 3 நிமிடங்களில் கடந்து வந்த போலீசார், தற்கொலையை தடுத்து நிறுத்தி உள்ளனர்.

உ.பி.,யின் கவுசாம்பி மாவட்டத்தில் ஒரு கிராமத்திலுள்ள ஒரு வீட்டில், தன் தாயுடன் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடால், தந்தை தூக்கிட்டு தற்கொலைக்கு முயற்சிப்பதாகவும்; விரைந்து வந்து காப்பாற்றும் படியும் போலீஸ் அவசர உதவி எண்ணை (முதலில் 100 தற்போது 112) அழைத்து மகள் கோரியுள்ளார்.

போலீசாருக்கு இந்த அழைப்பு பகல் 2:10 மணிக்கு வந்துள்ளது. தங்களது வாகனத்தை அதிவேகமாக இயக்கிய

மின்நிலா 075

போலீசார், 3 கி.மீ., தூரத்தை மூன்றே நிமிடங்களில் கடந்து, 2:13க்கு போலீசார் சம்பவ இடத்தை அடைந்தனர். ஜன்னல் வழியாக தந்தை தூக்கில் தொங்குவதைக் கண்ட போலீசார் கதவை உடைத்து தூக்கிட்டிருந்தவரை மீட்டனர். உடனடியாக முதலுதவி கொடுத்து அவரை காப்பாற்றி, மருத்துவமனைக்கு அனுப்பினர். துரிதமாக செயல்பட்ட துணை ஆய்வாளர் ஷிவ்தாஸ் மற்றும் ஓட்டுநர் பிரேம் நாராயண் ஆகியோரை பல்வேறு தரப்பினரும் பாராட்டி வருகின்றனர்.

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

மின்நிலா 075

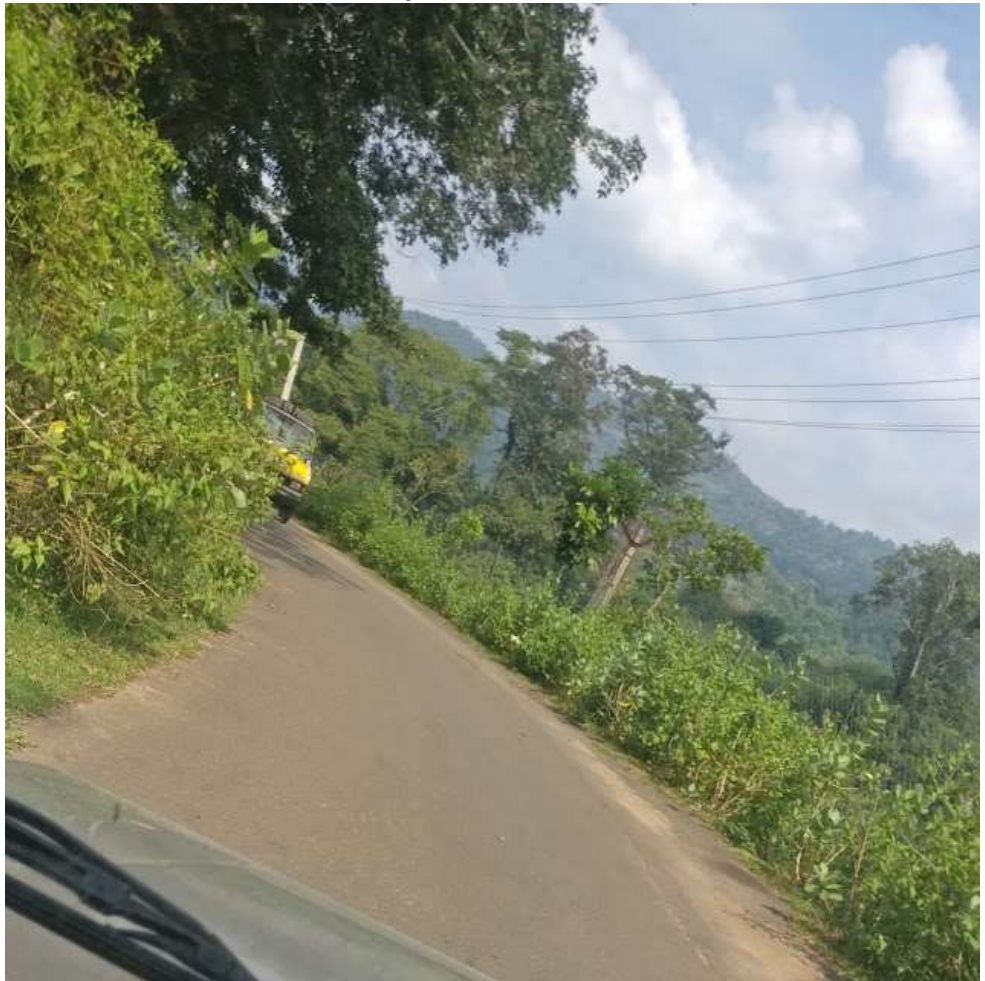
பேசும் படங்கள் :: Kayjees

கீரிப்பாறை எஸ்டேட் பயணம் 05.

நாம் சென்ற ஒரு மாதமாக தினமும் பார்த்த அதே மலை

மின்றிலா 075

மின்றிலா 075

மின்றிலா 075

மின்றிலா 075

மின்றிலா 075
நாட்டுக்கும் காட்டுக்கும் ஒரு பாலம்

மின்நிலா 075

காரிலிருந்து இறங்காமல் ...

காட்சிக்கு திருஷ்டி பரிகாரமாக

மின்றிலா 075

என்னதான் CONCRETE பாலமாக இருப்பினும் பயத்தை
உண்டு பண்ணும் MAINTENANCE

(தொடர்ச்சி - அடுத்த வாரம்)

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

